

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/59/2022
Identifikačné číslo spisu: 7019200006
Dátum vydania rozhodnutia: 28. februára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7019200006.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: B. F., narodený XX. F. XXXX, bytom v X. N., Z. Č.. XX, právne zast.: Mgr. Pavlom Antošom, advokátom a konateľom Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Poprade, Námestie svätého Egídia 40/93, IČO: 44 250 029, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 2, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 08. novembra 2018, číslo PPZ-KA1-216-004/2018-PK, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 13. januára 2022, č.k. 6S/2/2019-61, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 13. januára 2022, č.k. 6S/2/2019-61 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 13. januára 2022, č.k. 6S/2/2019-61 postupom podľa § 191 ods. 1 písm. e/ a g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného z 08. novembra 2018, číslo PPZ-KA1-216-004/2018-PK v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím z 28. mája 2018, Č: KRPZ-KE-VO2-83-013/2017-PS (v znení opravy chyby z 22. januára 2019 v časti dátumu vydania rozhodnutia) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný rozhodnutím z 08. novembra 2018 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v rozhodnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) a tiež s poukazom na § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach z 28. mája 2018, ktorým žalobcovi podľa § 20 ods. 1 písm. b/, § 22 zákona č. 328/2002 Z.z. a v súlade s § 4 a § 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej

republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“) nepriznal náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 4.290,00 eur.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného preskúmal primárne s poukazom na § 20 ods. 1, § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., § 175 ods. 1, ods. 4, § 176 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“), § 21, § 46 a § 47 ods. 1 Správneho poriadku a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o dôvodnosti podanej správnej žaloby.

3. Krajský súd mal z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného za preukázané, že úraz, ktorý mal žalobca utrpieť dňa 05. februára 2015, a to poškodenie sluchu hlukom - akutrauma s následnou poruchou sluchu vľavo - tinitus (v súlade s tým, ako tento úraz bol hodnotený v lekárskom posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia predloženého KR PZ v Košiciach dňa 19. novembra 2015), nebol uznaný za služobný úraz, teda bol kvalifikovaný ako úraz mimo služobný, za ktorý služobný úrad nenesie zodpovednosť (§ 176 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z.), čo bolo odôvodnené tým, že žalobca si riadne a včas nesplnil ohlasovaciu povinnosť, čím vytvoril prekážku a zmaril tak riadne a objektívne vyšetrenie škodovej udalosti. Objektívna nemožnosť preukázať príčinnú súvislosť medzi následkom (poškodením sluchu) a priebehom služobnej činnosti žalobcu dňa 05. februára 2015 podľa záveru žalovaného vylučovala naplnenie skutkovej podstaty služobného úrazu podľa § 174 ods.1 zákona č. 73/1998 Z.z. Časový odstup od tvrdenej vzniku poškodenia zdravia do času jeho riadneho preukázateľného oznámenia nadriadenému tak vytvárala prekážku pre spoľahlivé zistenie, či poškodenie zdravia žalobcu skutočne vzniklo pri plnení služobných povinností dňa 05. februára 2015 a nie počas nasledujúcich dní. Podľa záveru žalovaného tak nemožno bez pochybností tvrdiť, že v danej veci ide o služobný úraz.

4. Krajský súd mal z obsahu spisu preukázané, že na jednej strane žalobca tvrdil, že vznik úrazu oznámil ihneď po ukončení zásahu na vyhodnotení akcie veliteľovi útvaru a následne aj priamemu nadriadenému, na druhej strane žalovaný pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že títo žalobcom tvrdenú skutočnosť o nahlásení úrazu nepotvrdili, a preto administratívne orgány uzavreli, že žalobca neoznámil vznik úrazu včas, ale až neskôr. Z obsahu úradného záznamu W.. R.. B. H., zástupcu veliteľa útvaru však vyplýva, že po vyhodnotení zásahu mu žalobca oznámil svoje zdravotné problémy so sluchom, aj keď neformálne. Aj konanie žalobcu v nasledujúcich dňoch (napríklad požiadanie o výmenný lístok od ošetrojúceho lekára) nasvedčuje tomu, že žalobca pri zásahu mal poškodený sluchový aparát, a preto v konečnom dôsledku sa podrobil liečbe počas jeho hospitalizácie na špeciálnom pracovisku Ústrednej vojenskej nemocnice v Ružomberku. Uvedené nahlásenie vzniku úrazu podľa názoru krajského súdu zostalo sporným a administratívne orgány tento rozpor neodstránili a ani vykonali potrebné dokazovanie pre prijatie záveru, či žalobca tento úraz oznámil zákonom a metodikou žalovaného predpísaným spôsobom. V prípade vzniku pochybností o čase nahlásenia úrazu bolo potom povinnosťou správnych orgánov vo veci nariadiť ústne pojednávanie podľa § 21 Správneho poriadku a na tomto pojednávaní vzniknuté pochybnosti a rozpory odstrániť. Zdôraznil, že minimálne v prípade oznámenia úrazu veliteľovi útvaru na vyhodnotení zásahu v obci Kráľovce sa tak podľa žalobcu stalo v prítomnosti viacerých osôb, ktoré však k týmto skutočnostiam v rámci správneho konania neboli vypočuté, pričom aj tieto osoby by mohli prispieť k ozrejmieniu, či si žalobca vo vzťahu k tvrdenému úrazu splnil svoju ohlasovaciu povinnosť. V priebehu správneho konania na uvedené skutočnosti nebol vypočutý ani samotný žalobca a jeho prípadná výpoveď nebola konfrontovaná s tvrdeniami jeho nadriadených, najmä s tvrdením R.. H. v úradnom zázname z 13. februára 2015, ktorý uviedol, že žalobca, keď ho miňal, mu bez toho, aby sa pristavil, utrúsil: „že po streľbe na policajnej akcii, na ktorej sa zúčastnil, mu hučí v uchu“. Z obsahu administratívneho spisu nevyplýva ani to, ako sa priamy nadriadený žalobcu s touto informáciou vysporiadal a prečo nevyhotovil zápis o registrovanom pracovnom úraze, ktorý bol vyhotovený až následne dňa 13. februára 2015 (t.j. po doručení úradného záznamu spísaného žalobcom dňa 12. februára 2015). Ak

žalovaný tvrdil, že podanie informácie zo strany žalobcu takýmto spôsobom nebolo dostatočne presvedčivé, tak bolo potrebné, aby vzniknuté pochybnosti boli odstránené, a to práve vykonaním dokazovania na preukázanie toho, či tento úraz žalobca oznámil aj na vyhodnotení akcie veliteľovi útvaru a akým spôsobom.

5. Podľa názoru krajského súdu skutkový stav, z ktorého vychádzal administratívny orgán pri rozhodovaní z vyššie uvedených dôvodov, nebol zistený dostatočne, preto bolo potrebné v rámci ústneho pojednávania odstraňovať zásadné rozpory v tvrdeniach, či žalobca si splnil svoju ohlasovaciu povinnosť a včas oznámil vznik služobného úrazu, teda či postupoval podľa platnej metodiky, ktorá je premietnutá v nariadení ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 27/2008 o postupe nadriadených pri rozhodovaní a určovaní dávok úrazového zabezpečenia a náhrad pozostalých v súvislosti so služobným úrazom a chorobou z povolania (ďalej len „nariadenie č. 27/2008 Z.z.“). Z uvedenej metodiky pritom vyplýva povinnosť policajta, ktorý utrpel úraz pri výkone štátnej služby v prípade, ak je to schopný, túto skutočnosť ohlásiť svojmu priamemu nadriadenému, a to osobne, telefonicky alebo iným vhodným spôsobom. Práve na túto skutočnosť preto bolo potrebné sústrediť odstránenie rozporov v tvrdenie zúčastnených osôb, a to aj s prihliadnutím na ostatné okolnosti po skončení akcie, napríklad, že pri akcii bol veľmi vážne zranený páchatel', došlo aj k zraneniu policajtov, teda možno predpokladať, že išlo o emocionálne veľmi vypätú situáciu, v ktorej zúčastnené osoby mohli postupovať aj neštandardne bez toho, aby dôsledne splnili všetky zákonom a metodikou uložené povinnosti vo vzťahu k ohlasovacej povinnosti.

6. Poukázal tiež na ustanovenie § 176 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého služobný úrad sa nemôže zbaviť zodpovednosti, ak policajt utrpel služobný úraz pri služobnom zákroku. Nemôže obstať ani odvolávanie sa žalovaného na to, že žalobca nesplnil interný metodický pokyn, ktorý stanovuje lehotu a prípadne aj formu, ako má byť vzniknutý pracovný úraz nahlásený služobnému úradu policajta, pretože vykonávací predpis nižšej právnej sily podstatu tohto zákonného ustanovenia nemôže zmeniť. Tvrdenia žalovaného o tom, že žalobca porušil svoje povinnosti, ak sa bezprostredne po úraze nepodrobil skúške na požitie alkoholu, ako aj to, že v čase zásahu nepoužil ochranné prostriedky, mohlo byť podľa názoru súdu podstatným iba pre prípadnú výšku žalobcovi priznávanej náhrady za vzniknutú škodu, nemohlo však mať za následok záver o tom, že žalovaný za vznik škody nezodpovedá. Takouto okolnosťou pre zníženie náhrady môžu byť aj prípadné predchádzajúce ťažkosti žalobcu so sluchovým aparátom, na ktoré sa odvolal veliteľ útvaru vo svojom úradnom zázname. Okolnosti týkajúce sa predchádzajúceho zdravotného stavu však musia byť súčasťou zdravotnej dokumentácie žalobcu, kde by sa mala nachádzať informácia aj o tom, ako žalobca opísal svoje ťažkosti bezprostredne po tvrdenom služobnom úraze, na základe čoho súd nevyhlásil, že v prípade ďalšieho dokazovania bude namiesto potreba nariadiť znalecké dokazovanie, ktorým by sa mohlo zistiť, či poškodenie sluchu nastalo následkom opísaného úrazového deja, prípadne, či následkom streľby v uzavretej miestnosti nedošlo k zhoršeniu prípadného predchádzajúceho poškodenia sluchu.

7. Vzhľadom na uvedené, krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného dospel k záveru o dôvodnosti podanej správnej žaloby, preto preskúmané rozhodnutie podľa § 191 ods. 1 písm. e/ a g/ SSP v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

8. Žalobcovi, ktorý vo veci dosiahol úspech, priznal v súlade s § 167 SSP nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

II.

9. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

10. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), rozhodol na

základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a tiež, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP).

11. Konkrétne uvádzal, že bolo jednoznačne preukázané nesplnenie povinnosti žalobcu uloženej mu zákonom. Nesplnením si ohlasovacej povinnosti na strane policajta dochádza k tomu, že policajt zmarí objektívne vyšetrenie príčiny a okolnosti vzniku úrazu zo strany služobného úradu, a to úmyselne, alebo z ľahkomyselnosti. Z mimoslužobného úrazu potom služobnému úradu nevyplývajú žiadne ďalšie úkony viažuce sa k odškodneniu úrazu. Krajský súd bez náležitého posúdenia vzal v úvahu iba tvrdenie žalobcu, naopak argumentáciu žalovaného nijako neposúdil, respektíve sa s touto žiadnym spôsobom nevysporiadal, vyložil dané skutočnosti neobjektívne a účelovo v prospech žalobcu tak, aby mohol konštatovať existenciu pochybností o nahlásení úrazu, a že tieto neboli pred vydaním rozhodnutia odstránené. Zdôraznil, že nahlásenie úrazu žalobcom na vyhodnotení zásahu nepotvrdil aj veliteľ zásahu kpt. Š. B.. Krajský súd akceptoval ničím nepodložené tvrdenie, avšak vyjadrenia veliteľa útvaru, jeho zástupcu a veliteľa policajnej akcie, ktorí ako príslušní a zodpovední riadiaci pracovníci sa vyhodnotenia zásahu zúčastnili spochybňuje a považuje za nedôveryhodné. Tiež uvádzal, že samotná skutočnosť vyšetrenia a liečby bez preukázania príčinnej súvislosti medzi skutkovým dejom a následkom na zdraví, respektíve úrazom nepostačuje na to, aby bolo možné uzavrieť, že k poškodeniu sluchu žalobcu došlo pri zásahu. Preukázanie príčinnej súvislosti predpokladá splnenie podmienky bezodkladného nahlásenia úrazu príslušnému nadriadenému. V tomto smere tiež poukázal na vyjadrenie W.. R.. H., podľa ktorého dňa 06. februára 2015 mu žalobca oznámil, že musí navštíviť svojho ošetrojúceho lekára pre pretrvávajúce problémy s dýchacími cestami alebo hrdlom, pričom žalobca sa vôbec nezmienil o pretrvávajúcom hučaní v uchu. Uvedené teda dokumentuje nečinnosť žalobcu čo do ohlásenia úrazu. Krajský súd tiež odignoroval argumentáciu žalovaného predloženú k tzv. „ústnemu ohláseniu“ úrazu W.. H., ktorému žalobca, keď ho miňal pri vstupných dverách budovy bez toho, aby sa pristavil, iba utrúsil, cit.: „že po streľbe na policajnej akcii, na ktorej sa zúčastnil, mu hučí v uchu.“ Rovnako sa nevysporiadal s poukazom žalovaného na § 249 ods. 1,2 zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého cit.: „Právny úkon je prejav vôle smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré tento zákon s takým prejavom spája.“ (1) a „Prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovné alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavovať.“ (2). Vo svetle uvedeného zdôraznil, že konanie žalobcu tomuto nezodpovedalo, pretože svojím neverbálnym prejavom, respektíve tým, že bez akéhokoľvek odôvodnenia odišiel, hoci vzhľadom na preškolenia musel mať vedomosť o postupe pri služobnom úraze, založil pochybnosť o svojom skutočnom úmysle ohlásiť služobný úraz. Odporuje akejkolvek logike, ak osoba so zámerom ohlásiť určitú skutočnosť neprejaví určitým, jednoznačne zrozumiteľným spôsobom svoj úmysel, ale namiesto toho bez odôvodnenia odíde. Rovnako sa krajský súd nevysporiadal s argumentáciou žalovaného predloženou v súvislosti s právnou úpravou lehoty na oznámenie, ktorú odôvodnil účinnou legislatívou vrátane internej, konkrétne s odkazom na § 48 ods. 3 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z., § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 124/2006 Z.z.“) a tiež článok 15 ods. 1 nariadenia č. 27/2008. Dodal, že krajský súd nerešpektoval § 139 ods. 2 SSP kladúci dôraz na odôvodnenie súdnych rozhodnutí.

12. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

13. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného vyjadril podaním z 01. apríla 2022.

14. Zhrnul, že dňa 05. februára 2015 sa žalobca zúčastnil ozbrojeného zásahu, nakoľko bola v uzavretom priestore použitá zbraň, žalobca utrpel čiastočnú stratu sluchu, pričom už deň nasledujúci po zásahu navštívil lekára a následne mu bola diagnostikovaná strata sluchu. Postupy žalovaného považoval za obštrukčné a účelové.

IV.

15. Vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti bolo doručené žalovanému na vedomie dňa 07. apríla 2022.

V.

16. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP, pričom jej dôvodmi nebol viazaný (§ 453 ods. 2 SSP) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

17. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

19. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zrušil rozhodnutie žalovaného z 08. novembra 2018, číslo PPZ-KA1-216-004/2018-PK v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím z 28. mája 2018, Č: KRPZ-KE-VO2-83-013/2017-PS a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný rozhodnutím z 08. novembra 2018 podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku a tiež s poukazom na § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach z 28. mája 2018, ktorým žalobcovi podľa § 20 ods. 1 písm. b/, § 22 zákona č. 328/2002 Z.z. a v súlade s § 4 a § 5 zákona č. 437/2004 Z.z. nepriznal náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 4.290,00 eur.

21. Podľa § 174 ods. 1 veta prvá zákona č. 73/1998 Z.z., ak pri výkone štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním došlo k poškodeniu zdravia policajta alebo k jeho smrti úrazom (ďalej len "služobný úraz"), zodpovedá za škodu tým vzniknutú služobný úrad.

22. Podľa § 48 ods. 3 písm. c/ a n/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný
c/ oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby, a hroziacu škodu,
n/ plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

23. Podľa § 20 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z.z., policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ktorý utrpel služobný úraz podľa § 29 ods. 1 až 3 alebo u ktorého bola zistená choroba z povolania podľa § 29 ods. 4, sa poskytuje v rozsahu, v akom služobný úrad alebo služobný orgán za škodu zodpovedá, náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia.

24. Podľa § 29 ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z., za služobný úraz sa na účely tohto zákona považuje poškodenie zdravia alebo smrť policajta alebo profesionálneho vojaka spôsobené nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov pri výkone služobných činností vyplývajúcich zo služobného zaradenia policajta alebo profesionálneho vojaka, pri činnosti

vykonávanej na príkaz, pokyn alebo rozkaz nadriadeného alebo pri činnosti, ktorá je obvyklá pri plnení služobných úloh vrátane obvyklej činnosti v čase prestávok v službe.

25. Podľa § 81 ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z., dávky úrazového zabezpečenia priznáva, zvyšuje, znižuje, zastavuje a odníma policajtovi a pozostalým po ňom nadriadený, ktorý je oprávnený policajta ustanoviť do funkcie alebo vymenovať do funkcie, a ak ide o policajta zaradeného na krajskom riaditeľstve Policajného zboru alebo na okresnom riaditeľstve Policajného zboru a pozostalým po ňom, riaditeľ krajského riaditeľstva Policajného zboru.

26. Podľa § 22 zákona č. 328/2002 Z.z., náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo podľa osobitných predpisov. 30) (odkaz na o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov; pozn. súdu).

27. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

28. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

29. Podľa § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z.z., zamestnanec je povinný bezodkladne oznámiť zamestnávateľovi vznik pracovného úrazu alebo služobného úrazu 20) [odkaz aj na zákon č. 73/1998 Z.z.; pozn. súdu (ďalej len "pracovný úraz")], ktorý utrpel, ak mu to dovoľuje jeho zdravotný stav.

30. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 124/2006 Z.z., povinnosť oznámiť zamestnávateľovi vznik udalosti uvedenej v odseku 1 má aj zamestnanec alebo fyzická osoba, ktorá bola svedkom vzniku uvedenej udalosti. Zamestnávateľ je povinný vnútorným predpisom určiť, komu a akým spôsobom sa oznamuje vznik udalosti podľa odseku 1.

31. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho ako aj pripojeného administratívneho spisu a tiež zo svojej úradnej činnosti mal preukázané, že

- žalobca sa dňa 05. februára 2015 v čase okolo 21:35 hod. zúčastnil policajnej akcie v rodinnom dome č. XXX v obci N., okres N. - T. s tým, že pri služobnom zákroku proti V. W., ktorý s dvomi nožmi v rukách útočil na zasahujúcich policajtov, ktorí boli nútení proti nemu použiť služobnú zbraň,

- dňa 13. februára 2015 bol so žalobcom spísaný „Záznam o registrovanom pracovnom úraze“, v ktorom v časti „Opis priebehu úrazu“ bolo uvedené, že cit.: „ (...) Pri vstupe do obydľia a následnom útoku zo strany páchatel'a došlo k streľbe zo služobnej pištole. (...) v čase streľby stál v miestnosti asi 1m od samotnej streľby. Po ukončení policajnej akcii menovaný (žalobca; pozn. súdu) začal pociťovať v ľavom uchu tlak, pískanie a šumenie silnej intenzity. Dňa 10.2.2015 menovaný vyhľadal odborné vyšetrenie v Ústrednej vojenskej nemocnici SNP v Ružomberku, kde mu bolo zistené poškodenie sluchu /akutrauma/ vplyvom pôsobenia nadmerného hluku.“,

- dňa 13. februára 2015 žalobca spísal úradný záznam, v ktorom konkrétne opísal priebeh policajnej akcie, ktorá sa uskutočnila dňa 05. februára 2015, pričom bližšie uviedol, že v čase streľby (celkovo padlo 6 výstrelov) sa nachádzal približne do jedného metra otočený ľavou stranou tela ku streľbe, po ukončení služobného zákroku si uvedomil, že v ľavom uchu pociťoval tlak, pískanie a šumenie silnej intenzity, čo pred zákrokom nepociťoval; uvedenú skutočnosť oznámil približne v čase o 23:15 hod. na pohotovostnom policajnom útvere (PPÚ) po ukončení a vyhodnotení akcie v zasadačke PPÚ osobne a priamo veliteľovi PPÚ B.. W.. W. a následne na chodbe v budove mužstva aj zástupcovi veliteľ'a PPÚ a zároveň veliteľovi JZČ PPÚ Košice W.. R.. H.; tiež uviedol, že nasledujúci pracovný deň, t.j. v piatok v dopoludňajších hodinách vzhľadom ku niekoľko dní pretrvávajúcim symptómom ochorenia dýchacieho aparátu navštívil ambulanciu MUDr. G., ktorý rozhodol o práceneschopnosti

žalobcu a ktorému zároveň oznámil zdravotné ťažkosti pretrvávajúce od služobného zákroku a požiadal ho o vypísanie výmenného lístka za účelom odborného vyšetrenia; odborné vyšetrenie žalobca absolvoval dňa 10. februára 2015, pričom službukonajúci špecializovaný lekár na základe subjektívnych a objektívnych vyšetrení odporučil hospitalizáciu a začatie liečby pre poškodenie sluchu /akuttrauma/ vplyvom pôsobenia nadmerného hluku spôsobeného počas služobného zákroku,

- dňa 13. februára 2015 bol spísaný úradný záznam B.. W.. W., v ktorom (okrem iného) uviedol, že osobne sa zúčastnil na vyhodnotení priebehu akcie a zo strany žalobcu nezaregistroval, že by mal žalobca zdravotné problémy so sluchom; uviedol, že na vyhodnotení akcie sa tiež zúčastnil N.. R.. B. ako veliteľ zásahu, ktorý tiež nezaznamenal od žalobcu žiadne relevantné informácie v súvislosti s úrazom,

- B.. W.. W. úradný záznam doplnil dňa 04. septembra 2015 o ďalšiu skutočnosť, že žalobca sa v čase bezprostredného zákroku nenachádzal v prvej línii zasahujúcich policajtov,

- dňa 13. februára 2015 bol spísaný úradný záznam N.. R.. B., v ktorom (okrem iného) uviedol, že po ukončení policajnej akcie nevedel o žiadnom poškodení zdravia týkajúceho sa osoby žalobcu,

- dňa 13. februára 2015 bol spísaný úradný záznam W.. R.. H., v ktorom (okrem iného) uviedol, že po ukončení vyhodnotenia akcie veliteľom útvaru stál pri vstupných dverách do budovy mužstva, kde približne v čase 23:15 hod. prechádzal okolo neho žalobca, v pohybe utrúsil, že po streľbe na policajnej akcii mu hučí v uchu, načo pokračoval ďalej v chôdzi k zaparkovanému služobnému cestnému vozidlu; uvedenú informáciu podanú žalobcom považoval za nepriamu, neosobnú a neoficiálnu vzhľadom k tomu, že žalobca bol viackrát preškolený s ustanoveniami právnych predpisov a interných aktov riadenia, ako má postupovať pri ohlásení úrazu,

- žalobca dňa 02. mája 2017, na predpísanom tlačive doručenom prvostupňovému správneému orgánu dňa 11. júla 2017, požiadal o priznanie dvoch dávok úrazového zabezpečenia - 1/ náhrady za bolesť a 2/ náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia,

- vo vzťahu k žalobcom uplatnenej náhrade za bolesť prvostupňový správny orgán v spojení s rozhodnutím odvolacieho správneho orgánu z 08. novembra 2017, číslo KM-OLVS-265/OPK žalobcovi náhradu za bolesť nepriznal,

- na základe následne podanej správnej žaloby Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 12. februára 2020, č.k. 7S/60/2018-62 zrušil napadnuté rozhodnutie a tiež prvostupňové správne rozhodnutie a vec vrátil na ďalšie konanie,

- najvyšší správny súd následne rozsudkom z 25. mája 2022, sp. zn. 9Sžsk/100/2020 rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie

[dospel k záveru, že v dôsledku toho, že žalobca si nespĺnil zákonné povinnosti týkajúce sa nahlasovania ublíženia na zdraví v súvislosti s výkonom služobných povinností, nemohla byť jednoznačne preukázaná príčinná súvislosť medzi žalobcom uvedeným úrazovým dejom z 05. februára 2015 a poškodením jeho zdravia, teda nebolo preukázané, že žalobca utrpel služobný úraz tak, ako to tvrdil v žalobe],

- vo vzťahu k žalobcom uplatnenej náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ktorá matéria tvorí predmet tohto súdneho konania) prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 28. mája 2018, Č: KRPZ-KE-VO2-83-013/2017-PS žalobcovi nepriznal náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia

[svoj záver odôvodnil primárne s odkazom na závery plynúce z príslušných úradných záznamov dôvodiac, že žalobca neohlásil úraz riadne a včas, nesplnením ohlasovacej povinnosti na strane poškodeného došlo k zmareniu objektívneho vyšetrenia príčin a okolností vzniku úrazu zo strany služobného úradu; úraz žalobcu bol kvalifikovaný ako úraz mimoslužobný, za ktorý služobný úrad nenesie zodpovednosť],

- žalovaný na odvolanie žalobcu rozhodnutím z 08. novembra 2018, číslo PPZ-KA1-216-004/2018-PK postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku a § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 28. mája 2018.

32. Najvyšší správny súd po vyhodnotení námietok uvedených v kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu dospel k záveru o dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti žalovaným.

33. V predmetnej veci nebola spornou tá skutočnosť, že žalobca utrpel úraz spočívajúci v poškodení sluchu, konkrétne - hučanie v ušiach, otras labyrinthu (poškodenie sluchu hlukom - akuttrauma s

následnou poruchou sluchu vľavo s tinnitio (hučanie). Spornou však zostala otázka, a to v kontexte na splnenie podmienky bezodkladného riadneho a preukázateľného oznámenia úrazu zo strany žalobcu príslušnými právnymi predpismi predpokladaným postupom, či úraz žalobcu možno považovať za úraz služobný, alebo úraz mimoslužobný, ktorá skutočnosť by následne vylučovala zodpovednosť služobného úradu.

34. Najvyšší správny súd na úvod poukazuje na to, že zákon č. 328/2002 Z.z. vo svojej Tretej časti upravuje úrazové zabezpečenie s tým, že policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ktorý utrpel služobný úraz alebo u ktorého bola zistená choroba z povolania, sa poskytuje v rozsahu, v akom služobný úrad alebo služobný orgán za škodu zodpovedá (okrem iného) náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 20 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z.z.). Služobným úrazom sa na účely tohto zákona rozumie poškodenie zdravia alebo smrť policajta alebo profesionálneho vojaka spôsobené nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov pri výkone služobných činností vyplývajúcich zo služobného zaradenia policajta alebo profesionálneho vojaka, pri činnosti vykonávanej na príkaz, pokyn alebo rozkaz nadriadeného alebo pri činnosti, ktorá je obvyklá pri plnení služobných úloh vrátane činnosti v čase prestávok v službe (§ 29 ods. 1 písm. a/ menovaného zákona). Dávky úrazového zabezpečenia priznáva, zvyšuje, znižuje, zastavuje a odníma policajtovi a pozostalým po ňom nadriadený, ktorý je oprávnený policajta ustanoviť do funkcie alebo vymenovať do funkcie, a ak ide o policajta zaradeného na krajskom riaditeľstve Policajného zboru alebo na okresnom riaditeľstve Policajného zboru a pozostalým po ňom, riaditeľ krajského riaditeľstva Policajného zboru (§ 81 ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z.). Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia je jednorazová peňažná dávka a v danom prípade poskytovaná z osobitného systému úrazového zabezpečenia a vyplácaná príslušným útvarom sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (§ 81 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 93 a nasl. zákona č. 328/2002 Z.z.). Nakoľko však zákon č. 328/2002 Z.z. bližšie neupravuje otázky týkajúce sa policajtom uplatneného nároku o dávku úrazového zabezpečenia za služobný úraz, tu konkrétne náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, je nevyhnutné v súlade s § 22 zákona č. 328/2002 Z.z. aplikovať relevantné ustanovenia (všeobecného) zákona č. 437/2004 Z.z. upravujúceho podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, vydávanie lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia a jeho náležitosti, zásady na hodnotenie bolesti a zásady na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia.

35. Najvyšší správny súd uvádza, že na to, aby sa poškodený mohol úspešne domôcť vyplatenia jednej z dávok úrazového zabezpečenia (náhrada za stratu na služobnom plati, náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s liečením, jednorazové mimoriadne odškodnenie; § 20 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z.) je primárnym a nevyhnutným predpokladom preukázaná existencia služobného úrazu, ktorý možno definovať ako poškodenie zdravia alebo smrť policajta alebo profesionálneho vojaka spôsobené nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov pri výkone služobných činností vyplývajúcich zo služobného zaradenia policajta alebo profesionálneho vojaka, pri činnosti vykonávanej na príkaz, pokyn alebo rozkaz nadriadeného alebo pri činnosti, ktorá je obvyklá pri plnení služobných úloh vrátane činnosti v čase prestávok v službe (§ 29 ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z.). Ďalšou nevyhnutnou podmienkou je, z pohľadu poškodeného, bezodkladné oznámenie úrazu svojmu priamemu nadriadenému, tak ako to vyplýva z článku 15 ods. 1 nariadenia č. 27/2008, podľa ktorého cit.: „policajt, ktorý utrpel úraz pri výkone štátnej služby alebo v súvislosti s výkonom štátnej služby alebo pre výkon štátnej služby bezodkladne po úraze, ak je toho schopný, ohlásí úraz svojmu priamemu nadriadenému osobne, telefonicky alebo iným vhodným spôsobom. Ohlásiť úraz musí aj policajt, ktorý bol svedkom úrazu policajta, a to priamemu nadriadenému poškodeného policajta.“ Z obsahu spisu nevyplývalo, že by žalobca nebol schopný bezodkladne ohlásiť úraz svojmu priamemu nadriadenému. V tomto smere možno rovnako poukázať na § 17 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 zákona č. 124/2006 Z.z., podľa ktorého zamestnanec je povinný bezodkladne oznámiť zamestnávateľovi vznik pracovného úrazu alebo služobného úrazu 20) (odkaz aj na zákon č. 73/1998 Z.z.; pozn. súdu), ktorý utrpel, ak mu to dovoľuje jeho zdravotný stav s tým, že povinnosť oznámiť zamestnávateľovi vznik udalosti má aj zamestnanec alebo fyzická osoba, ktorá bola svedkom vzniku

uvedenej udalosti. Zamestnávateľ je povinný vnútorným predpisom určiť, komu a akým spôsobom sa oznamuje vznik udalosti. Rovnako podľa § 48 ods. 3 písm. c/ a n/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby, a hroziacu škodu a plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov. S uvedenými predpismi, a teda primárne so zákonom č. 124/2006 Z.z., zákonom č. 73/1998 Z.z., vyhláškou Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky z 18. augusta 2006, číslo 500/2006 Z.z., ktorou sa ustanovuje vzor záznamu o registrovanom pracovnom úraze a tiež s už vyššie zmieňovaným nariadením č. 27/2008, bol žalobca preukázateľne oboznámený, čo preukazuje v administratívnom spise založený „Záznam zo školenia pracovníkov ochrane pred požiarom a bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci“ a vlastnoručne žalobcom podpísaný dňa 29. januára 2014. Pokiaľ krajský súd uvádzal, že nemôže obstať ani odvolávanie sa žalovaného na to, že žalobca nesplnil interný metodický pokyn, ktorý stanovuje lehotu a prípadne aj formu, ako má byť vzniknutý pracovný úraz nahlásený služobnému úradu policajta, pretože vykonávací predpis nižšej právnej sily podstatu tohto zákonného ustanovenia nemôže zmeniť, najvyšší správny súd uvádza, že samotný zákon (§ 17 ods. 1 a 2 zákona č. 124/2006 Z.z.) ukladá zamestnávateľovi povinnosť vnútorným predpisom určiť, komu a akým spôsobom sa oznamuje vznik udalosti; v tomto prípade tento interný predpis predstavovalo nariadenie č. 27/2008.

36. Rovnako sa najvyšší správny súd stotožňuje s názorom žalovaného, že neoznámenie úrazu, alebo včasné neoznámenie úrazu nezakladá automaticky stratu nároku na príslušnú dávku úrazového zabezpečenia, ale časový odstup od vzniku poškodenia zdravia do času jeho riadneho a preukázateľného oznámenia nadriadenému vytvára prekážku pre spoľahlivé zistenie, či poškodenie zdravia skutočne vzniklo pri výkone štátnej služby alebo v súvislosti s výkonom štátnej služby alebo pre výkon štátnej služby. V tomto kontexte žalobca v úradnom zázname spísanom dňa 13. februára 2015 uvádzal, že v čase streľby (celkovo padlo 6 výstrelov) sa nachádzal približne do jedného metra otočený ľavou stranou tela ku streľbe, po ukončení služobného zákroku si uvedomil, že v ľavom uchu pociťoval tlak, pískanie a šumenie silnej intenzity, čo pred zákrokom nepociťoval; uvedenú skutočnosť oznámil približne v čase o 23:15 hod. na pohotovostnom policajnom útvere (PPÚ) po ukončení a vyhodnotení akcie v zasadačke PPÚ osobne a priamo veliteľovi PPÚ B.. W.. W. a následne na chodbe v budove mužstva aj zástupcovi veliteľa PPÚ a zároveň veliteľovi JZČ PPÚ Košice W.. R.. H.. Túto skutočnosť, teda bezodkladné oznámenie úrazu nepotvrdil B.. W.. W., ktorý v úradnom zázname spísanom dňa 13. februára 2015 uviedol, že sa osobne zúčastnil na vyhodnotení priebehu akcie a zo strany žalobcu nezaregistroval, že by mal žalobca zdravotné problémy so sluchom; na vyhodnotení akcie sa tiež zúčastnil N.. R.. B. ako veliteľ zásahu, ktorý tiež nezaznamenal od žalobcu žiadne relevantné informácie v súvislosti s úrazom [táto skutočnosť vyplýva z úradného záznamu spísaného N.. R.. B. dňa 13. februára 2015, ktorý uviedol, že dňa 10. februára 2015 cit.: „ (...) mi telefonicky oznámil por. B. F. (žalobca; pozn. súdu), že pri policajnej akcii v obci N. pri streľbe so služobných zbraní utrpel poškodenie sluchu. Táto udalosť ma dosť prekvapila a opýtal som sa ho prečo sa túto skutočnosť dozvedám až teraz a nie hneď po policajnej akcii, nakoľko by som ihneď na mieste urobil základné veci k podaniu prvej pomoci ako aj ďalšieho odborného vyšetrenia. Por. F. uviedol v telefonáte, že uvedenú skutočnosť nahlásil veliteľovi útvaru a veliteľovi JZČ. Ja som o týchto skutočnostiach nevedel, preto som aj nekonal (...).“]. B.. W.. W. v príslušnom úradnom zázname ďalej uviedol, že dňa 13. februára 2015 sám telefonicky kontaktoval žalobcu, aby v prípade, že má zdravotné problémy, ktoré vznikli v súvislosti so služobnou činnosťou vhodným spôsobom toto oznámil, pričom toho istého dňa 13. februára 2015 v čase o 11:18 hod. obdržal služobný mail od I.. R.. M., v ktorom sa nachádzal úradný záznam žalobcu. B.. W.. W. následne v doplnenom úradnom zázname zo 04. septembra 2015, na margo tvrdenia žalobcu, že v čase streľby sa nachádzal približne do jedného metra otočený ľavou stranou tela ku streľbe uviedol, že žalobca sa v čase bezprostredného zákroku nenachádzal v prvej línii zasahujúcich policajtov. Táto skutočnosť bola potvrdená aj na základe výsluchov jednotlivých policajtov v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS:SKIS-23/OISV-V-2015; na základe výsluchov bolo preukázané, že žalobca sa nenachádzal medzi prvými šiestimi zasahujúcimi policajtami.

37. K tvrdeniu žalobcu uvedenému v príslušnom úradnom zázname z 13. februára 2015, že úraz oznámil dňa 05. februára 2015, následne na chodbe v budove mužstva aj zástupcovi veliteľa PPÚ a

zároveň veliteľovi JZČ PPÚ Košice W.. R.. H. mali správne orgány ako podklad úradný záznam W.. R.. H. spísaný dňa 13. februára 2015, v ktorom uviedol, že cit.: „ (...) po ukončení vyhodnotenia akcie veliteľom útvaru som stál pri vstupných dverách do budovy mužstva, kde približne v čase 23:15 hod. prechádzal okolo mňa zdôrazňujem prechádzal ani sa nepristavil por. B. F., v pohybe utrúsil, že po streľbe na policajnej akcii, na ktorej sa zúčastnil mu hučí v uchu, načo pokračoval ďalej v chôdzi k zaparkovanému služobnému cestnému vozidlu, ktoré stálo pred budovou mužstva. Po tejto konverzácii som krátku chvíľu zotrval na uvedenom mieste. Vzhľadom k mimoriadnej situácii, ktorá vznikla pri služobnom zákroku v obci N. som sa následne odobral do kancelárie veliteľa útvaru a zotrval do nasledujúceho dňa do 01:30 hod. (...) táto informácia bola pre mňa nepriama, neosobná a neoficiálna vzhľadom k tomu, že por. B. F. bol viackrát preškolený s ustanoveniami právnych predpisov a interných aktov riadenia ako má postupovať pri ohlásení úrazu a čo je nutné z jeho strany bezodkladne vykonať pri vzniku úrazu /podrobiť sa dychovej skúške, okamžite sa odobrať na náležité vyšetrenie, úraz zaevidovať do knihy evidencie úrazov alebo knihy mimoriadnych udalostí, spísať úradný záznam a uviesť svedkov/. Tu chcem zdôrazniť, že metodické usmernenie pri jednotnom postupe pri spôsobení služobného úrazu a choroby z povolania musí ohlásiť úraz aj policajt, ktorý bol svedkom úrazu policajta a to priamemu nadriadenému poškodeného policajta. Samozrejme ani k takémuto ohláseniu úrazu svedkom danej udalosti hore uvedeného dňa neprišlo.“ Tiež v uvedenom úradnom zázname dodal, že cit.: „ (...) dňa 03.02.2015 por. B. F. znova nastúpil do zamestnania po práci neschopnosti zavinenej bolesťami v krížovej oblasti. Pri nástupe do zamestnania ma osobne požiadal, ako svojho priameho nadriadeného, o uvoľnenie z výcvikov, ktoré sa vykonávajú v exteriéri, že má určitý problém buď dýchacích ciest alebo hrdla a nechce ísť na lekárske vyšetrenie, keď tak si dá predpísať ošetrojúcim lekárom lieky. Jeho žiadosti z mojej strany bolo vyhovené. Po týchto všetkých hore uvedených udalostiach mi dňa 06.02.2015 pred začiatkom jednotlivých zamestnaní oznámil, že predsa len musí navštíviť svojho ošetrojúceho lekára pre pretrvávajúce problémy s dýchacími cestami alebo hrdlom, pričom sa mi ani nezmenil o nejakom pretrvávajúcom hučaní v uchu.“ Za takto zistených skutočností možno ustáliť, že správne orgány za účelom riadneho zistenia skutkového stavu si riadne zabezpečili relevantné podklady týkajúce sa preverenia žalobcovho tvrdenia ohľadom spôsobu jeho oznámenia úrazu priamemu nadriadenému. Na základe takto získaných / zabezpečených dôkazov správne orgány spochybnili žalobcom uvádzané oznámenie najmä čo do jeho náležitosti a včasnosti, pričom krajský súd na takto získané dôkazy vyvracajúce žalobcom uvádzaný postup nerefletoval a bez ďalšieho sa priklonil na stranu žalobcu. V prípade služobných úrazov je nevyhnutné riadne, spoľahlivo a nevyvolávajúce žiadne pochybnosti preukázať príčinu a okolnosti úrazu, ako i zodpovednosť služobného úradu za úraz. Pokiaľ žalobca subjektívne pociťoval ťažkosti (navyše silnej intenzity), z ktorých odvodzoval, že súvisia so služobným zásahom, nič mu nebránilo v tom, aby úraz nahlásil v zmysle právnych predpisov a interných postupov žalovaného, aby mohlo byť zabezpečené riadne prešetrenie vzniku služobného úrazu. Skutkové okolnosti vyplývajúce z administratívneho spisu teda potvrdzujú, že žalobca ohlasovaciu povinnosť si nesplnil, respektíve nesplnil ju riadne a včas, dôsledkom ktorej skutočnosti sa sám dostal do pre neho nepriaznivej pozície, ktorá znemožnila objektívne vyšetrenie vzniknutej škodovej udalosti. Možno teda uzavrieť, že objektívna nemožnosť preukázať príčinnú súvislosť medzi následkom (poškodením sluchu) a priebehom služobnej činnosti žalobcu dňa 05. februára 2015 vylučuje naplnenie skutkovej podstaty služobného úrazu podľa § 174 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. Časový odstup od tvrdeného vzniku poškodenia zdravia (05. február 2015) do času jeho riadneho preukázateľného oznámenia nadriadenému (10. február 2015 telefonicky / 13. február 2015 písomne) tak vytvára prekážku pre spoľahlivé zistenie, či poškodenie zdravia žalobcu skutočne vzniklo pri plnení služobných povinností dňa 05. februára 2015 a nie počas nasledujúcich dní. Nemožno tak bez pochybností tvrdiť, že v danej veci ide o služobný úraz. Porušením zákonnej povinnosti žalobca zmaril možnosť riadneho prešetrenia úrazu, príčin jeho vzniku ako aj otázky zodpovednosti služobného úradu.

38. Z dôvodov uvedených vyššie najvyšší správny súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. g/ SSP zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

39. V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu opätovne sa vecou dôsledne zaoberať, vec prejednať v medziach podanej správnej žaloby, posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného v spojení s rozhodnutím a postupom prvostupňového správneho orgánu a vo veci opätovne rozhodnúť.

40. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

41. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.